

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਜੀ.ਡੀ. ਖੋਸਲਾ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਡੀ. ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ; ਜੇ.

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੀ.ਆਰ. ਪੈਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1957 ਦਾ 56

ਸਟੈਂਪ ਐਕਟ (1899 ਦਾ II)-ਸੈਕਸ਼ਨ 3, 12 ਅਤੇ 29 ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ 62(ਏ) ਸ਼ੇਅਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਡੀਡ-ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ-ਭਾਵੇਂ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਟਰਾਂਸਫਰ-ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀ-ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ-ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਡੀਡ-ਕੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ-ਸ਼ੇਅਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਡੀਡ 'ਤੇ ਸਟੈਂਪ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ-ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ (1956 ਦਾ 1) ਸੈਕਸ਼ਨ 108-ਸ਼ੇਅਰ ਸਕ੍ਰਿਪ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਡੀਡ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ-ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸਟੈਂਪ ਐਕਟ, 1899 ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 62(ਏ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਾਧਨ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ "ਅਜਿਹੇ ਸਾਧਨ ਬਣਾਉਣ, ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ" ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਟਰਾਂਸਫਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਸ਼ੇਅਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਡੀਡ 'ਤੇ ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਜੇਕਰ ਸ਼ੇਅਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਡੀਡ 'ਤੇ ਸਟੈਂਪਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਡੀਡ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਸ਼ੇਅਰ ਸਕ੍ਰਿਪ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਡੀਡ

1960

ਜੁਲਾਈ, 12

ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 155 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ, ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਜੀ. ਐਲ. ਚੌਪੜਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10, 1954 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੂਲ ਨੰਬਰ 101 ਵਿੱਚ 8 ਫਰਵਰੀ 1957 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਬਾਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਐਨ.ਐੱਲ. ਸਲੂਜਾ, ਕੇ.ਐੱਲ. ਖੰਨਾ ਅਤੇ ਆਰ.ਕੇ. ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ।

ਨਿਰਣਾ.

ਖੋਸਲਾ, ਸੀ.ਜੇ. ਖੋਸਲਾ, ਸੀ.ਜੇ. - ਇਹ ਦੋ ਕਰਾਸ ਅਪੀਲਾਂ ਹਨ (ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲਸ ਨੰ. 56 ਅਤੇ 58 ਆਫ 1957) ਚੌਪੜਾ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਕੁਲੂ ਵੈਲੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਦੀ: ਅਰਜ਼ੀ ਅੱਠ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਰਾਮ ਡਾਇਲ (ਨੰਬਰ 39 ਤੋਂ 42) ਕੋਲ ਸਨ, ਦੋ ਗੁਰਦਿਆਲ (ਨੰਬਰ 14 ਅਤੇ 43) ਕੋਲ ਸਨ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੋ - ਰਾਮ ਡਾਇਲ (ਨੰਬਰ 44 ਅਤੇ 45) ਦੀ ਪਤਨੀ ਵਿਦਿਆ ਵਤੀ ਦੁਆਰਾ। ਰਾਮ ਡਾਇਲ ਕੋਲ ਰੱਖੇ ਚਾਰ ਸ਼ੇਅਰ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੈਰੀ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਕੁਲੂ ਵੈਲੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ 1952 ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਰੇਲਵੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਰਾਮ ਡਾਇਲ, ਗੁਰਦਿਆਲ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆ ਵਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਤਿੰਨ ਅੱਖਰਾਂ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪੀ. 2, ਪੀ. 3 ਅਤੇ ਪੀ. 4 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਅੱਖਰ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਸਨ ਅਤੇ ਪਾਠ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੇ ਜੋ ਵੀ ਕੀਮਤ ਰੇਲਵੇ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੀ ਗਈ ਸੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੱਤਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਜਾਂ ਰਸਮੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਗਈ, ਪਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰੇਲਵੇ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਚਿੱਠੀਆਂ ਨਾਲ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਖਾਲੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ-ਡੀਡ ਅਤੇ ਛੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਸਕ੍ਰਿਪ ਦੁਆਰਾ, ਗੁਰਦਿਆਲ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆ ਵਤੀ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਕ੍ਰਿਪਾਂ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ, ਪਰ ਰਾਮ ਡਾਇਲ ਦੇ ਚਾਰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿਚ ਸਨ, ਸਿਰਫ ਦੋ ਦੀਆਂ ਸਕ੍ਰਿਪਾਂ ਅਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਬਾਕੀ ਦੋ ਸਕ੍ਰਿਪਾਂ, (ਨੰਬਰ 39 ਅਤੇ 40) ਵਚਨਬੱਧ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੈਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ। ਤਕਰੀਬਨ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬੀਤ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ

ਗੁਰਦਿਆਲ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆ ਵਤੀ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਕਰਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ 8,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਚਾਰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਸੀ ਜੋ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੂ ਵੈਲੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹਰੇਕ ਸ਼ੇਅਰ ਦੀ ਫੇਸ ਵੈਲਿਊ 4,000 ਰੁਪਏ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਰਾਮ ਡਾਇਲ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਫੇਸ ਵੈਲਿਊ ਦਾ 10 ਫੀਸਦੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਕੋਲ ਰੱਖੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਵੀ 10 ਫੀਸਦੀ ਲੈਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਤਬਾਦਲੇ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਰਾਮ ਡਾਇਲ ਦੇ ਦੋ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਨੇ ਟਰਾਂਸਫਰ-ਡੀਡ ਸਮੇਤ ਸਕ੍ਰਿਪ ਭੇਜੇ ਸਨ, ਪਰ ਬਾਕੀ ਛੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਿਆਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੁਰਦਿਆਲ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆ ਵਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਪੂਰਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਵੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ-ਡੀਡਾਂ 'ਤੇ ਸਟੈਂਪ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਤਬਾਦਲੇ-ਡੀਡਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਮੋਹਰ ਵਾਲੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਨਾਂ ਮੋਹਰ ਰਹਿਤ ਤਬਾਦਲੇ-ਡੀਡ ਨੂੰ ਅਸਲ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਗੁਰਦਿਆਲ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆ ਵਤੀ ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਅਧੂਰਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੈਰੀ ਦੇ ਕੋਲ ਰੱਖੇ ਗਏ ਦੋ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੇਅਰ-ਸਕ੍ਰਿਪ ਸਪੁਰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾਲ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ-ਡੀਡਜ਼ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋ ਕਰਾਸ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੇ ਦੋ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੈਰੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਮ ਡਾਇਲ ਨੇ 29 ਦਸੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੇ ਦੋ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਕ੍ਰਿਪਾਂ ਰੇਲਵੇ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਅੰਕਿਤ ਮੁੱਲ ਦਾ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ੇਅਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੈਰੀ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਚਨ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੁਡਾਇਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਕ੍ਰਿਪਾਂ ਰਾਮ ਡਾਇਲ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਦਿਆਲ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆ ਵਤੀ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ

ਕਿ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਦਿਆਲ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆ ਵਤੀ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਇਹ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਕੀਮਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਕੀਮਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਕੜੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਸਟਪਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਾ ਕਰਨਾ। ਤਬਾਦਲਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਸਟੈਂਪਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੰਡੀਅਨ ਸਟੈਂਪ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ 12 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਡੀਡਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਮੋਹਰ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ-ਡੀਡਸ ਬਿਨਾਂ ਮੋਹਰ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਸਲੂਜਾ, ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 29, ਆਈਟਮ 62 (ਏ), ਭਾਰਤੀ ਸਟੈਂਪ ਐਕਟ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ-ਡੀਡਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦੁਆਰਾ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਰਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਰਕਾਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਡੀਡਾਂ ਨੂੰ ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:

"ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ, ਪਰ ਇਸ ਛੋਟ ਲਈ, ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਯੋਗ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਜਿਹਾ ਸਾਧਨ।"

ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 29, ਆਈਟਮ 62(ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਡਿਊਟੀ "ਅਜਿਹੇ ਸਾਧਨ ਬਣਾਉਣ, ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ" ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸਲੂਜਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਯੰਤਰ ਨੂੰ ਉਲੀਕਣ, ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਡਿਊਟੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਉੱਪਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੈਨਰਾਇਣ ਰਾਮ ਲੁੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਸੂਰਜਮੁੱਲ ਸਾਗਰਮੁੱਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ, ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ,

ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਕਰੇਤਾ ਹੈ ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਲਈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸ਼ੇਅਰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਪੂਰਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਟਰਾਂਸਫਰ-ਡੀਡ 'ਤੇ ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਤਬਾਦਲਾ ਮੁਕੰਮਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ - *ਨਿਊ ਸਿਟੀਜ਼ਨ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਏਸ਼ੀਅਨ ਅਸੋਰੀਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਿਡ (2)* ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਟੈਂਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਨਾਗਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ *ਅਮਰਾਓਤੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਆਰ.ਐਸ. ਚੰਡਕ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (3)* ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ।

ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ,

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1949 ਐਫ.ਸੀ. 211.

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਈ. 1945 ਬੰਬ 149.

(3) ਏ.ਟੀ.ਆਰ. 1054 ਨੰ. 293.

ਕੇਸ ਭਾਰਤੀ ਸਟੈਂਪ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੋਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਗੁਰਦਿਆਲ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆ ਵਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਬਾਦਲੇ-ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਸਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਰਾਮ ਡਾਇਲ ਦੇ ਬਾਕੀ ਦੋ ਸ਼ੇਅਰ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੈਰੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸਨ, ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਤਬਾਦਲੇ-ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਕ੍ਰਿਪਾਂ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਤਬਾਦਲਾ ਮੁਕੰਮਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ.

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਅੱਗੇ ਜੀ. ਡੀ. ਖੋਸਲੇ, ਸੀ. ਜੇ., ਅਤੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

ਰਾਮ ਚੰਦ ਪੁਰੀ-ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ

ਲਾਹੌਰ ਈਨਾਮਲਿੰਗ ਅਤੇ ਸਟੈਂਪਿੰਗ ਕੰਪਨੀ

ਲਿਮਿਟੇਡ (ਲਾਇਕਨ. ਵਿੱਚ), ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 39 ਆਫ 1958

ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ (1913 ਦਾ VII)-ਸੈਕਸ਼ਨ 167, 168 ਅਤੇ 229-ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ (1920 ਦਾ V)-ਸੈਕਸ਼ਨ 28(7) ਅਤੇ 34-ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਅਲ ਕਰਜ਼-ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਰਜ਼ਾ ਪਰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਵਾਇਨਿੰਗ ਅੱਪ ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ-ਕੀ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਯੋਗ ਹੈ-ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ; ਐਕਟ (1908 ਦਾ IX-ਐਕਟਨਿਅਸ ਮਾਮਲੇ-ਕੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।